

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

7 tháng 06 năm 2009

Số 48

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Định là sao ?
- 2) Huệ là gì ?
- 3) Cam Lô là sao ?
- 4) Thủ Lăng Nghiêm là gì ?
- 5) Thần chú là sao ?
- 6) Thành đạt là sao ?
- 7) Dấy động là sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 28 tháng 08 năm 1991</i> 1) Hỏi : Định là sao ? Đáp : Thừa, định là hoàn toàn bước vào nguyên lý sanh tồn mà thức tâm, chỉ có điển tâm xuất phát từ trung tâm bộ đầu thì mới cảm thức điều này đi đứng ngồi nằm đều định cả.	2) Hỏi : Huệ là gì ? Đáp : Thừa, huệ là quy hội sự sáng suốt tâm linh, thấy rõ mọi việc, từ cái có đi đến cái không và từ cái không cũng không luôn thì mới thật sự viên mãn, tiến sâu và sống trong Như Lai tánh, cam lộ phân giải sống động, những thắc mắc tự nó tan biến theo chất lượng từ bi sẵn có.
3) Hỏi : Cam Lộ là sao ? Đáp : Thừa, nước Cam Lộ quy hội thủy điển tương giao cả càn khôn vũ trụ, ẩn tàng trong cơ hình tiểu thiên địa, giải phân đủ điều, chơn giả, ảo hư, cho nên làm người, thiếu lại buồn, dư lại mạnh, quân bình lại hòa, lượng chất từ bi lại được phát triển. Lượng từ bi càng ngày càng lớn rộng thì sự giận hờn và hiểu lầm tự nó sẽ tan biến mất, qua sự thanh lọc nguyên thủy cam lộ. Cho nên người thật tinh tu học rất khó giận hờn, người thực hành pháp Vô Vi co lười, rãng kẻ rãng, niệm Phật, nước miếng chuyển chạy, vận hành theo nghiêm luật trụ tâm, lâu ngày biến thành cam lộ, giải tiến mọi cơ năng liên hệ với càn khôn vũ trụ. Cho nên người tu Vô Vi không học chữ, mà vẫn hiểu được nguyên lý sanh tồn mà tự giác.	<i>Ngày 29 tháng 08 năm 1991</i> 4) Hỏi : Thủ Lăng Nghiêm là gì ? Đáp : Thừa, Thủ là bộ đầu điển tâm, Lăng là chuyển hóa không ngừng nghỉ, Nghiêm là nghiêm luật thần chú tiến hóa và ổn định tùy theo điển tâm, gạt hái sau giờ thiền giác, hội tụ và thừa tiến theo sự ổn định của khối thần kinh cơ tạng và khối óc, kinh kệ khai thông. Cho nên có rất nhiều người đọc Thủ Lăng Nghiêm cảm thấy thoải mái và nhẹ nhàng, đọc đi đọc lại nhiều lần mà không hành thiền thì cũng như không. Cho nên Bé thường nhắc cho người đời biết rằng không thiền, thì rất khó thấu đáo tâm kinh.
5) Hỏi : Thần chú là sao ? Đáp : Thừa, thần chú là quy hội tâm linh tiến hóa, người tu Vô Vi có thần chú tiến hóa là phép Soi Hồn, tập trung điển năng thanh tịnh sẵn có, trong một kiếp làm người hội thành mô ni châu, xuất phát và hòa hợp với vạn năng linh động của cả càn khôn vũ trụ, học hỏi không ngừng nghỉ, cho nên Bé không học chữ mà tự hiểu là vậy, chỉ có đầy công công phu là thành đạt.	6) Hỏi : Thành đạt là sao ? Đáp : Thừa, thành đạt là tự thức, tự hiểu trời đầy không đầy động.
7) Hỏi : Dấy động là sao ? Đáp : Thừa, dấy động là hiểu một mặt còn một mặt chưa minh, biến thành thắc mắc và dấy động là vậy.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Luồng Điện Vô Vi

Bây giờ nói nhiều quá rồi không biết nói cái gì, bây giờ chúng ta nói cái luồng điện du dương trong thâm tâm của mọi người, và cái luồng gió du dương trong cái giờ thiền từ mê nó có tỉnh, thì các bạn làm sao tìm ra cái đó. Cái luồng điện du dương là cái gì? Cho nên khi các bạn thiền, ở trong cái thiền nhắm con mắt, trong mê có tỉnh, trong cái sự sung sướng nó có cái sung sướng nhẹ nhàng, và trong cái sở thích nó có cái sở thích du dương khoan khoái của nội tâm. Cho nên vì đó các bạn mới ngồi được lâu trong cái luồng gió du dương nó đưa tới bạn trong lúc bạn thấy trong căn nhà bạn nóng, mà bạn ngồi xuống bạn công phu một chập nó mát, mát từ bộ đầu nó mát lắm, từ bộ đầu cho tới tay chân nó đều mát. Mà có nhiều người ngồi muốn tìm cái luồng gió du dương nó tìm không ra, thấy nó nóng nhưng mà một chập các bạn ngồi lì rồi các bạn thấy cái luồng gió du dương nó đi xung quanh bạn. Cho nên nhiều người ta cương quyết ngồi công phu người ta mới thấy nhẹ nhàng mà thấy được ngồi lâu, thấy sung sướng. Người ngoài hỏi chứ sung sướng chỗ nào mà ông ngồi, ông lắc, ông cục cựa vậy mà ông sung sướng. Tôi có cái sung sướng của tôi, cái đó là sung sướng du dương. Nó hòa dịu các cơ tầng hạ, trung, thượng nó mới kêu bằng du dương. Từ từ bạn ngồi rồi nhắm mắt nó cứ lâng lâng đi lên là mở, mở từ lớp này tới lớp kia, lớp kia tới lớp nọ, rồi các bạn mới thấy nó nhẹ nhàng ở trong đó. Đó là nói về chỗ Tiên giới mới có du dương mà ở thế gian cũng có cái sự du dương đó. Chúng ta tiến tới Phật giới không có cái du dương, nhưng mà nó có cái hòa cảm thông suốt bất cứ tần số nào, mới tiến tới Phật giới thanh tịnh kinh. Bộ đầu các bạn có thanh tịnh kinh? Có, có thanh tịnh kinh nhưng mà phải tiến tới từ hà đào thành sắp lên một chút xíu mới có thanh tịnh.

Cho nên thấy cái cơ tầng cơ thể vậy chứ nó rất nhiều tầng lớp mở tiến do cái công năng công phu của mọi người tự đạt. Cho nên các bạn ngồi đây bao nhiêu người nhưng mà mỗi người đều khác nhau, cũng thì lời nói của tôi ra nhưng mà mỗi người nhận định đều khác cái tần số nó mở khác, nội tâm tiềm thức của các bạn nó mở khác nhau. Cho nên chỉ có thực hành mới thấy rõ, còn không thực hành không bao giờ các bạn thấy được giá trị của cái phần đó. Người chưa thực hành dòm thấy các bạn thực hành người ta cho các bạn khủng khiếp, nhưng mà chính người bước vô thực hành rồi một thời gian sau này người ta muốn tìm sự an lành và an khương của nội tâm nên ngồi như thế đó và sẽ đạt tới sự bình tâm. Thành ra bây giờ chúng ta không biết nói gì hơn, truyền bá trong sách vở để ta học coi mở cũng đòi hỏi sự thực hành. Bất cứ người nào muốn hiểu cái pháp này phải thực hành mới hiểu, chứ dùng lý luận nói đi nói lại rồi cuối cùng rồi cũng rờ không tới và không đạt được. Cho nên trước kia có nhiều người bạn cũng ngay trong gia đình của các bạn cũng vậy thấy rõ rằng ông đó ông đi học cái đạo khủng về nhà ngồi nghe điện, mở băng nghe thấy khoan khoái nhưng mà họ vẫn chống trả. Cái đó là cái gì? Ta mua cuốn sách coi nó còn hay hơn, ta không chịu, nhưng mà rốt cuộc rồi các bạn cương quyết các bạn ngồi thì cái câu trả lời nó ở đâu xuất hiện cho đối phương thấy. Cái thứ nhất sức khỏe của bạn, cái thứ nhì thanh tịnh của bạn, cái thứ ba thấy bạn tăng gia sự thông hiểu biết mà chính cái đó ở trong sách không có. Bạn lại siêng năng không có lười biếng. Bạn lại sẵn sàng giúp đỡ mọi người hơn hỏi trước thay gì bạn nhỏ mọn. Lần lần nó thay đổi cái sự thay đổi kiên nhẫn thực hành thì nó mới ảnh hưởng người khác. Còn chúng ta cứ nói láo khoét đó không chịu làm, nói đúng mà hành không đúng ai mà tin cậy. Làm sao hành, làm sao mà đi tới chỗ thành công. Cho nên cái pháp của chúng ta đang luyện đây chúng ta tìm cái sức khỏe. Sức khỏe đó chính do khả năng tự tin của mình. Tôi có thể làm cái đó được và tôi sẽ đạt được cái kia thì các bạn làm nó mới có kết quả tốt. Còn như các bạn không chịu hành, thôi cái pháp này có để, có xoay cái lỗ tai các bạn trút vô không có được, cho nên đòi hỏi sự thực hành. Tất cả trên thế giới loài người này cái gì cũng phải ở trong thực hành, không thực hành mà ngồi nói dóc không đạt được, đòi hỏi sự thực hành. Cho nên thế giới loài người luôn luôn tiến tới sự thực tế, phải làm, phải kiểm điểm để biết và tiến. Còn những người nói ta đây ăn học giỏi, nói lu bù rốt cuộc không được, phải làm, phải hành động. Muốn tu cũng vậy, phải sửa, tu là sửa. Nếu chúng ta không chịu sửa làm sao kêu bằng tu, nhưng mà sửa nay một chút mai một chút, mà nhiều người cho cái pháp này sao ít, pháp này không có giá trị. Học gì

có ba cái đó: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định mà đạt được cái gì. Người ta kinh kệ đọc trăm cuốn, bùa uống biết bao nhiêu lá mà chưa thành được, mà đây có ba cái môn đó mà thành. Nhưng mà trong cái quá trình tới bây giờ, các bạn thấy các bạn công phu cũng soi hồn, pháp luân, thiên định mà nhiều bạn dày công làm. Cái đó phải tin nơi người truyền pháp không? Không! Họ tin chính họ đã làm cho họ được ổn định, mà nhiều bạn ở tình trạng bây giờ cũng vậy, nói tôi bỏ, tôi không thêm tu nhưng mà đâu có được. Khi mà bạn soi hồn bạn thanh lý, thanh lọc được cái luồng điển bộ đầu. Bạn làm pháp luân, bạn thanh lọc được cái trước khí của ngũ tạng. Bạn thấy ngày mai bạn khỏe, bạn đâu có mất xu lớn, xu nhỏ, đâu có mất cái gì nhưng mà nó tăng gia sức khỏe. Tại sao bạn không làm? Bạn giận ai mà bạn không tu. Đó là cái bản tánh mê tín của bạn và cái bản tánh tham lam của bạn. Bạn muốn rằng những người truyền pháp hay là Phật Tiên phải trở lại thế gian để phục vụ các bạn, phải hứa với bạn làm những điều. Cái đó là cái sai lầm, mà cái sai lầm đó ngay trong cái tham lam của bạn chớ không phải tham lam của người truyền pháp. Ông Phật có sự thành công của ông Phật. Ông Tiên có sự thành công của ông Tiên. Một nhà cách mạng vĩ đại có sự thành công của Ngài, chúng ta không chịu làm mà chúng ta muốn ý lại nơi người ta để người ta cứ hộ độ giúp đỡ chúng ta, hỏi chớ cái óc sáng tạo chúng ta ở đâu? Chúng ta con người sống trong lẽ sống của con người đứng vào dung điểm nào, sống trong ý lại, sống trong cuồng tín, sống trong mê muội cái cảnh tạm ở thế gian, sống trong không hiểu biết lấy mình thì chỉ thấy đau khổ. Cho nên cái pháp này không có cho phép các bạn ý lại mà nó không cho phép các bạn phải tìm một ông thầy nào hết. Chính bạn là thầy của bản thể, nghịch cảnh là thầy của bạn có bao nhiêu đó thôi, mà chịu không nổi là không tu được. Cho nên ở trong cái đại hùng, đại lực, đại từ bi, các bạn phải cương quyết, cái máy nó đang hư mà bạn không có kiên nhẫn, cương quyết không có bao giờ bạn sửa được. Bạn phải đem cái đầu óc sáng tạo ra sửa, sửa cái máy còn vật chất mà nó còn khó khăn, huống hồ gì bạn đang sửa cái tánh của bạn. Cái tánh của bạn nó tham lam trâng giang đại hải, ô trước, thói tha không thể nghĩ được, mà bạn sửa phải hết sức dày công. Các bạn phải bước thẳng vào đó các bạn mới sửa được, can đảm trong đường lối đại hùng, đại lực, cương quyết nung nấu tinh thần, tiến tới, tiến mãi, sửa cho nó xong.

Đại Từ Bi mà bạn đạt được thành quả tốt đẹp đó, bạn nên đem ra ảnh hưởng cho những người khác, không nên dấu diếm. Thành ra cái đường lối tu bên này nó rõ rệt, từ cách bạn sửa mình hòa đồng với quần chúng nhân loại, thì nó đâu có làm phá quấy ai, nó đâu có đụng chạm với ai nhưng mà chính con người nó phải trở nên người lương thiện để sống với mọi người. Hòa với tất cả, học nơi tất cả vui vẻ tất cả, chớ không có gây sự buồn hận mà buồn rầu, rồi đâm ra tối tăm, rồi nói tôi đi tự tử, tôi buồn. Cái đó là cái ngu xuẩn không hiểu lấy mình. Nếu chúng ta hiểu lấy ta và chấp nhận, tới đâu cũng là cái cảnh của Trời Đất sắp đặt, tới đâu cũng là chứng minh để cho chúng ta tự cải tạo tư tưởng phần hồn để tiến. Cho nên chúng ta ý thức rõ ràng phận sự đang quản lý cái tiểu thiên địa này, không làm những cái điều thái quá mà để gây cho thần kinh bất ổn, gây cho ngũ tạng bất yên. Các bạn đang ngự trị trong cái tiểu thiên địa này rất tinh vi của Trời Đất giao phó, của nhơn sanh giao phó, của tất cả linh căn đóng góp cho bạn thành một cái cơ thể dung nhan này. Ở trong đó bao nhiêu sự phức tạp do sự sáng suốt của bạn thấu góp được từ bên trên đem so sánh với mọi cảnh ở thế gian rồi trở lại xây dựng ở bên trong cho nó có một cái đà tiến, đáng tiến, tự tiến, tự minh, mà các bạn không chịu, còn lơ lơ đi ở bên ngoài, tìm cái này phù hộ, cái kia phù hộ, ông lên bà xuống để diu dắt tôi, hộ độ tôi. Cái chuyện mình đã sẵn có một cái cơ giới tốt đẹp, có một trí tuệ thông minh vượt mức mà mình không biết diu dắt mình, mình còn ý lại cái ngoại cảnh, chừng nào các bạn mới tiến. Rõ ràng hằng ngày đã chứng minh cho các bạn thấy kẻ sống người chết, rồi cái cảnh sanh lão bệnh tử, khổ của các bạn, các bạn đâu có trông. Họ chết trước thì bạn chết sau. Tuổi tác của bạn đâu có chờ đợi bạn mà bạn ở đó ý lại. Tuổi tác không chờ đợi bạn.

Trở lại cái phần thanh điển, để nối tiếp cái thông minh sáng suốt ở bên trên giáo hóa, giáo dục các cơ tầng lục căn lục trần trong bản thể các bạn, khai thông bất cứ những cái linh căn trong bản thể, để cho nó càng ngày càng phối hợp lên càng nhẹ càng tiến xa hơn, làm một cái cuộc đời mới thanh bình vui vẻ cho phần hồn và tất cả những linh căn trong bản thể. Còn chúng ta không có hiểu, không có biết xây dựng mà chúng ta còn muốn tìm những cái sự kêu bằng đề cao cái dâm ô, rồi cuồng cuồng trong các nghiệp đau khổ. Dâm ô

là ngoại cảnh, tham lam cũng thuộc tâm ô, tình dục cũng thuộc tâm ô, tạo nhiều cái cảnh kêu bằng ràng buộc không thể tiến nổi. Đối với người tu phân minh cho nó rõ cái chuyện đó là cái chuyện bất lợi, không lợi cho cơ thể và không lợi cho quần chúng. Cái gì nó cũng vừa phải thôi còn làm quá là hư. Cho nên chúng ta cái người tu, các bạn ở bên trên là phần nhẹ thuộc về thông minh sáng suốt thanh điển, phần dưới thuộc về ô trược, trung tâm là cái chỗ hòa giải, các bạn phải đứng hết ba giới đó thì lúc đó các bạn thấy dễ mở chớ không có khó khăn, mình tự khai mở lấy mình. Mà hiện tại cái pháp bây giờ đâu có phải là một người tạo ra, nhưng mà sự thông minh đã đóng góp nhiều người, nhiều năm công phu tìm hiểu trong thiền đường, rồi người ta mới thâm nhập cái này cái có thể cứu giúp cơ thể, có thể trị bệnh cho bản thân chúng ta. Cũng như cái Soi Hồn bạn thấy nó làm cho ổn định thần kinh rồi nó đưa cái trược khí trong thần kinh đi ra khỏi bộ đầu. Rồi bạn làm Pháp Luân nó cũng vậy. Nó đem thanh khí điển vô rồi nó khai thông cái đường lối mạch đốc ở bên trong rồi đánh đổ cái trược khí ra khỏi lỗ chân lông. Rồi thiền định bạn mới thâm góp tất cả những phần thanh điển có thể hội đồng bên trên lúc đó là trong cái dẫn giải tiến hóa. Cho nên sau khi các bạn thiền hai ba tiếng đồng hồ, nửa đêm các bạn khi không ngồi có những cái ý nghĩ rất cao siêu, rất thích thú, rất du dương cõi mở, nhưng mà ngày mai các bạn quên. Tại sao những cái phần tiến nó đã tiến mà cần tiến thêm, chớ không phải để các bạn tới đó mà nắm cái đó cao, không phải! Cho nên nhiều khi các bạn có những cái ý nghĩ nửa đêm công phu rất hay, rất lý thú nhưng mà sáng lại các bạn quên để các bạn trở lại công phu. Rồi đêm nay nó sẽ đạt tới cái khác, mà cái kết tinh đó, nó phối hợp và cái sáng suốt của bộ óc bạn, cái hào quang bộ đầu của các bạn nó sẽ mở ra, nó nở rộng. Cho nên mỗi kỳ nó mỗi tiến. Vô Vi này nhiều khi hỏi nào giờ không biết làm bài thơ bài thi, nhưng mà làm được những bài rồi, qua bữa sau chê lấy mình, là nó tiến tới những cái bài khác và nó sẽ có những câu văn thích thú hơn trong tinh thần xây dựng cõi mở. Rồi từ đó chúng ta tiến mãi, tiến hoài chúng ta không có giữ cái cự nữa, nhưng mà ta tiến cái văn minh hiện tại. Cái luồng điển thích hợp của cơ Trời chuyển hóa bất cứ giờ phút nào, mà cái sự thông minh nó tiến tới chúng ta phải chấp nhận làm việc, viết nhiều đề học, viết nhiều đề hiểu. Cho nên những người tu ở đây hỏi nào giờ nó dốt nát, nó không có học qua cái lớp đó, nhưng mà nó càng ngày càng thanh tịnh. Người ta động tới là nó mở, nó hiểu, nó cất nghĩa cũng tương đối với người đã đi học. Nó bình tĩnh thông minh, chính nó thấy nó thông minh nhưng mà rốt cuộc rồi nó cũng chê chưa được, phải đạt được cái thanh tịnh. Cho nên hôm trước có hai câu là chỗ đó:

“Ai là người dốt sao không dốt
Thuyết lý chi đây khổ trí hoài”

Dốt là chúng ta vạn sự bởi nhất không. Ta xuống thế gian đây là không không, không có hiểu cái chuyện đời, rồi lần lần cư trần nhiễm trần, rồi nó đâm lý này lẽ nọ, thắc mắc đủ cỡ, nó lay lay sự khổ của chúng ta. Bây giờ chúng ta tu về Vô Vi chúng ta phải nhớ rằng khi đến, ta tu đây để làm gì? Là tìm lúc đến. Tại sao tôi đến đây để làm gì, rồi tôi sẽ đi đâu? Nhưng mà tôi muốn biết tôi sẽ đi đâu tôi phải trở về cái dung điểm tôi đến. Tôi đến với cái sự không hiểu biết, thanh thân, nhẹ nhàng. Con người vô sự là kêu bằng bây giờ tôi trở về cái vô sự vô tư, tôi mới biết được cái tương lai của tôi thế nào. Tôi ở ngay cái dung điểm không không, thì kết quả tôi sau này cũng là trong trắng trong sạch thanh thân, mà cái bệnh hoạn ở thế gian nó không gây cho tôi được, nó không nhiễm cho tôi được, mà tôi nhờ tôi biết thanh lọc lấy tôi. Tôi đem sự sáng suốt cõi mở mỗi ngày mỗi đêm các bạn soi hồn, pháp luân, thiền định là các bạn cũng như người đi chùi hột xoàn. Cái tâm các bạn, cái trí các bạn càng ngày càng long lanh cõi mở không có bị kẹt. Cho nên chúng ta tu trong thực tế, rồi chúng ta mới tìm hiểu cái đường lối hiện tại, rồi ta phải lao động để tìm hiểu khả năng của con người. Cho nên mọi người đang lao động, một người kia được làm một thước caré, một người nọ một thước caré, mà một người này người ta có tâm xây dựng, có tinh thần đóng góp thì họ trồng tía những cái cây rất tốt. Họ biết lo lắng cho cái cây là biết lo lắng cho quần chúng. Còn một người kia họ trồng, cho họ một mét caré họ làm đi làm lại khô héo hết. Người đó không có tâm hồn đại chúng là họ còn nuôi cái tự ái, họ không buông bỏ tự ái, họ còn giai cấp. Cái lao động bây giờ để đo lường lương tâm của các bạn, cho nên các bạn yêu lấy cái lao động. Mình viết câu văn, mình tu tịnh cũng là phần lao động để sửa chữa tư tưởng của chúng ta. Rồi chúng ta đi trồng tía cũng là phần sửa chữa tư tưởng, đứng ở trong cái tinh thần đóng góp cho tất cả mọi người. Mọi người đã vì mình, mình phải vì tất cả mọi người, chúng ta mới có tinh thần cao

quý, rồi quần chúng mới thích hợp cái văn minh để tiến theo cái xã hội mới. Cho nên cái con đường tu của chúng ta đây là sức khỏe. Các bạn tu các bạn thấy chuyện ích quốc lợi dân. Các bạn được tư tưởng tốt, cơ thể khỏe, ổn định tinh thần chấp nhận làm việc vì tất cả mọi người. Tôi thấy mọi người như vậy trong xứ sở của chúng ta hay là trong cơ cấu của nhân loại, ở thế gian này mà bằng lòng làm việc như vậy thì nó vui, vui về biết là bao nhiêu mà tiến bộ biết là bao nhiêu, thương yêu lẫn nhau trong cái tinh thần tự giác quý báu lắm. Chúng ta đã phí công tu tìm hiểu chấp nhận và tin nơi khả năng của chúng ta tự tu, tự tiến, đến ngày nay chúng ta cũng vẫn tiếp tục tu để tiến và để đóng góp cho xã hội. Tôi thấy cái tinh thần cao quý của các bạn nên nâng cao lên một chút, cố gắng một chút nữa để làm để đạt cái mức sức khỏe vừa trí tuệ và thân thể, thì chúng ta sẽ đạt tới những phần thiêng liêng cao quý. Người ta gọi là huyền bí là chính mình hiểu lấy mình thôi chứ không có đem ra phổ biến cho ai hết, nhưng mà cái sức khỏe là vàng mọi người phải tu để đạt tới sức khỏe mới đem tới thành công vĩ đại cho đại gia đình đại chúng.

Hôm nay tôi trở về thời gian xa cách các bạn, tấm lòng kính mến của các bạn đã hướng về tôi rất nhiều trong đêm công phu, tôi không biết làm gì hơn, không có lý đem quà cho các bạn, tôi không có khả năng, nhưng mà tôi chỉ biết rằng sự đóng góp của tôi, tôi phải làm việc không ngừng, vì nhân loại vì đại chúng nên chuyển qua cái nghề y học để trị bệnh cho tất cả mọi người với một lòng thành trăm phần trăm đối với bệnh nhân, làm việc gấp hai, gấp ba lần những người khác. Đó là món quà tốt để đem lại cho các bạn, ảnh hưởng của chúng ta chung tiến, nên các bạn cố gắng tìm hiểu đó, nắm đó mà làm chìa khóa để chung tiến từ kiếp này cho đến kiếp khác. Tôi rất cảm ơn cái lòng kính mến của các bạn và thúc đẩy cho tôi cố gắng tu thêm nữa. Chúng ta được tái ngộ trong tinh thần vui vẻ mà trong sự ý thức tự giác của mọi người tự tu, tự tiến, rất quý báu đúng theo cái thiên tánh sáng suốt, luôn luôn chúng ta phải sáng suốt hòa hợp với huyền vi của Trời Đất và tăng thêm cái lòng tin nơi khả năng tự tiến của chúng ta. Chúng ta phải đạt tới cái chánh pháp không bị lợi dụng và không vụ lợi.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 27/02/1977)

Tình Thầy Tận Độ

Ân Độ Của Đức Thầy – Qua Vô Lậu Thí Pháp

Gia đình tôi chỉ có 2 người. Chồng tôi làm nghề thợ mộc. Còn tôi dạy học tại Trường Tiểu Học Phú Lộc cho đến 1992 thì xin nghỉ dạy về phụ giúp gia đình. Vì vợ chồng không có con nên cuộc sống cũng không chật vật lắm. Chúng tôi sống rất bình dị. Ông nhà tôi thờ Phật theo Đức Huỳnh Phú Sổ Phật Giáo Hòa Hảo, còn tôi thì cũng thờ Phật theo Phật giáo thuần túy, không phân biệt đạo nào.

Năm 1997, tôi được biết 1 phòng thuốc nam từ thiện mới mở cách nhà tôi 1 cây số. Phòng thuốc trị bệnh cho bà con nghèo bằng các khoa châm cứu, chích lễ, xung điện, xem mạch kê đơn ra toa thuốc miễn phí cho bà con nghèo, do lương y Trần Văn Thanh chủ nhiệm, tại đây có rất nhiều người phụ giúp như chặt thuốc, sưu tầm thuốc, nhất là người nhà của bệnh nhân. Khi được hết bệnh họ cử người đến làm công quả để làm việc cho phòng thuốc gọi là trả ơn đóng góp công quả. Tôi gặp lương y Trần Văn Thanh trao đổi nhiều về Phật pháp là lần đầu tiên mới biết đến Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Tôi được biết 10 điều tâm đạo qua lời dạy của Đức Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên. Tôi kiểm nghiệm từng điều trong 10 điều tâm đạo, nhận thấy mỗi điều tuy ngắn gọn nhưng đầy đủ triết lý dạy người học đạo tu nhân như lời Đức Phật khi xưa.

Tiếng lành đồn xa, người hết bệnh rủ nhau đến làm công quả, trong đó có tôi. Tôi đến phòng thuốc có việc gì làm việc nấy như chặt thuốc, phơi thuốc, nhổ cỏ trồng thuốc. Trong phòng thuốc lúc đó có chú Tư Đáng xem mạch hốt thuốc trực phòng, khâu châm cứu có lương y Trần Hữu Phước, và khâu cạo gió không có ai, nên lương y Thanh kêu tôi trực giúp bà con vào buổi sáng, do công việc phục vụ bệnh nhân càng lúc càng đông nên tôi gọi chồng tôi đến phụ giúp thêm các công việc chung của phòng thuốc.

Thời gian này là lúc phòng thuốc phát triển rất mạnh, tôi cùng chồng tôi và các thầy thuốc nam được Huyện Hội Thạnh Trị mời dự lớp bồi dưỡng kiến thức nghiệp vụ Đông y do lương y Trần Văn Thanh giảng dạy. Chúng tôi được cấp thẻ hội viên của Trung ương Hội Đông Y Việt Nam.

Tôi được cung cấp các băng giảng Pháp Lý Vô Vi của Đức Thầy Vĩ Kiên và từ đó tôi thực hành phương pháp công phu theo Đức Thầy Vĩ Kiên hướng dẫn. Từ khi giao tiếp với lương y Thanh và hành pháp lý Vô Vi, tôi thường xuyên niệm Phật, công quả hành thiện giúp người, và cảm nhận được có một sự thay đổi về tâm linh cũng như sức khỏe. Hình như có một lực vô hình nào đó thúc giục tôi phải khuyên những người xung quang hành thiện làm công quả như tôi, để giải nghiệp cho mình và gia đình mình, có những khó khăn cho chính gia đình tôi hầu như không sao gỡ được nhưng rồi bất ngờ cũng được ơn trên giải quyết một cách rõ ràng làm tôi không bao giờ ngờ được, xin kể vài ví dụ như sau:

Tôi đang làm công quả phụ giúp việc tại phòng thuốc Nam từ thiện bất ngờ lương y Thanh báo cho tôi: giúp cho tôi dự khóa học lương y tại Thành Phố Sài Gòn, với thời gian 2 năm (tại phòng thuốc có 2 người – tôi và chú Tư Đáng). Tôi nói: Gia đình tôi chỉ đủ sống hằng ngày với nghề làm mộc của chồng tôi làm sao có tiền đi học trong thời gian 2 năm. Lương y Thanh nói: chị cứ lo học để làm bài thi, cứ 2 tháng thi 1 lần, tiền học phí tại TP Sài Gòn tôi lo.

Như vậy lương y Thanh đã đóng cho tôi học phí lúc đó là \$2,500,000đ (hai triệu năm trăm ngàn đồng) (2 người được chọn trong phòng từ thiện học 2 năm phải đóng \$5,000,000đ tiền lúc đó).

Từ 2000 đến 2002, tôi học và thi các môn trong y học cổ truyền được cấp 10 chứng chỉ trong 2 năm. Và cuối khóa được Hội Đông Y TP HCM xét xếp loại giỏi và cấp giấy chứng nhận do chủ tịch Hội Đông Y

TP HCM cấp. Vào tháng 8/2002 khi nhận giấy tờ về, chúng tôi rất vui vì được có thêm một nghề mới có điều kiện phụ giúp công tác từ thiện hợp pháp.

Trong thời gian đó tại số nhà 9/18 Trần Phú, Phường 7, TX Bạc Liêu có một chủ hộ tên Hoàng Tuấn – gia đình này cũng chuyên hốt thuốc từ thiện miễn phí giúp dân nghèo trong thị xã và các nơi về hốt rất đông. Nhưng vấn đề giấy tờ bằng cấp không có, nên bị Sở Y Tế và cơ quan Nhà nước sở tại lập biên bản nhiều lần không cho hoạt động. Anh Tuấn rất buồn, trong một đêm nằm ngủ và được Đức Quan Âm báo mộng với như sau: Ngày mai con cứ về hướng Bắc sẽ có người giúp con về giấy tờ làm công tác từ thiện giúp dân nghèo. Sáng sớm thức dậy, anh Tuấn gọi vợ kể lại điềm chiêm bao. Vậy là 2 vợ chồng cứ lấy xe mà đèo nhau đi ngược hướng Sóc Trăng. Khi đến ấp Trà Ban I, tự nhiên xe tắt máy, anh Tuấn xuống sửa xe, còn chị Tuấn cũng vừa gặp tôi từ trong nhà ra (Nhà tôi sát quốc lộ). Tôi mời chị và nhà uống nước. Khi đó chị Tuấn mới bộc bạch là 2 vợ chồng đi tìm một chuyện mờ mờ chiêm bao không định hướng ... như kể trên.

Khi đó mới thấy làm lạ, thật là bất ngờ, tự hỏi, tại sao lại có chuyện trùng hợp như vậy. Chính tôi vừa nhận được các bằng cấp tại TP HCM mới khoảng 10 ngày nay Sau khi gặp anh Hoàng Tuấn thì được anh xác nhận đúng như vậy, nên tôi mới nói: Chính tôi có những bằng cấp mà anh chị cần tìm nhưng công này là do anh Mười Thanh (Văn Thanh) cho tôi đi học tại Thành Phố và bằng cấp này mới nhận được cách đây không lâu. Thôi thì anh đang cần tôi dẫn anh lên thầy Mười Thanh hỏi ý kiến xem sao.

Tôi và vợ chồng anh Hoàng Tuấn lên phòng thuốc từ thiện gặp lương y Thanh thì anh Thanh nói: cái đó là quyền của chị, chị muốn làm công quả thì nên giúp người ta đứng tên mở phòng thuốc để giúp bà con nghèo Tôi về lấy hết bằng cấp xuống nhà anh Tuấn làm thủ tục đứng tên mở phòng thuốc. Từ khi có giấy phép, phòng thuốc Nam của anh Tuấn hốt thuốc giúp bà con nghèo rất đông mỗi ngày trung bình 100 người, mỗi người được cấp 5 thang thuốc miễn phí. Nhiều bà con ở nước ngoài trị không được cũng được phòng thuốc này chỉ hốt thuốc nam nhưng cũng được hết bệnh. Sau này tôi cũng được lương y Thanh kể: Anh vợ của Hoàng Tuấn cũng là bạn đã tu theo Pháp Lý Vô Vi theo nhóm của anh Tỷ và Tư Chia khóa thuộc bạn đạo Vô Vi tỉnh Bạc Liêu. Chính anh Tuấn cũng tu theo Vô Vi và hành thiện theo sự hướng dẫn của anh vợ (có tu theo PLVV). Từ 2003 đến nay, nhờ bằng cấp Đông y của tôi, anh Tuấn đã làm việc không mệt mỏi để giúp đồng bào nghèo, khu vực Bạc Liêu, nếu chỉ tính mỗi ngày 50 người được khám bệnh, và mỗi người cấp 5 thang thuốc miễn phí (mỗi thang thuốc được Bộ Y Tế quy định \$5,000đ) thì mỗi tháng phòng thuốc của anh Tuấn giúp bà con nghèo khu vực thị xã Bạc Liêu với số tiền là \$37,500,000đ, mỗi năm miễn phí cho bà con là \$112,000,000đ.

Từ 2003 đến 2009 thì số tiền phải \$672,000,000đ, đây là tôi chỉ tính ½ bệnh nhân thôi. Tôi đã học qua những câu chuyện trong phước vô lậu. Tôi hiểu ngay suốt thời gian giúp người có giấy phép mở phòng thuốc trị bệnh cho dân nghèo, suốt thời gian 6 năm tôi không hề nghĩ đến việc anh Tuấn cùng những người cộng tác làm việc phước thiện hết sức nhiệt tình nhưng không đề thăng “phước sưng”. Nhưng tất cả những khó khăn trong gia đình tôi đều được qua khỏi, hết sức là huyền diệu, điển hình như: nhà tôi cất trên nền đất thấp – 2 bên những nhà giàu có làm nền cao hơn, trời mưa, tất cả nguồn nước dơ hai bên chảy vào nhà tôi làm ngập hết cả nơi ăn chốn ở, muốn nâng lên làm cao, lại không có tiền chi nên biết cầu nguyện Phật Trời, Ông Tư, Ông Tám giúp con, chỉ 1 tuần sau lại có người đến giúp đỡ đất xây nhà, sửa lại nhà cao hơn, không còn bị ngập nước nữa. Và số tiền sửa chữa nâng nền rất nhiều so với sức tưởng tượng của tôi. Nếu tự làm tôi không thể nào làm nổi. Có khi muốn xem những bằng đĩa lời thuyết giảng của Đức Thầy để học hỏi thêm về giáo lý, thì không có tiền làm sao mua được ti vi, đầu đĩa, ý nghĩ ước ao thôi. Thì tháng sau có người mang đầu đĩa VCD-TV đến tặng cho. Khi tôi hỏi người giúp đỡ thì họ nói chị giúp người là từ thiện thì ơn trên sẽ chuyển phước lành đến cho chị, chị cứ yên tâm làm phước đức, từ thiện, do lòng thành của chị, sẽ được cảm ứng lên ơn trên, tự nhiên sẽ có người giúp đỡ chị.

Gia đình tôi nhiều khi thiếu thốn, tôi phải bán xôi để có tiền lãi \$20,000đ/ngày để mua gạo sinh

sống, thì làm sao có xe máy để đi. Nhưng rồi cũng có người đến cho 1 chiếc xe máy cũ để có điều kiện đi tới đi lui làm từ thiện. Thật là những chuyện tôi không sao ngờ được. Tôi được lương y Thanh giảng về Vô Vi: “của tìm nhân chứ nhân không có tìm của – danh tìm kẻ sĩ chứ kẻ sĩ không có tìm danh”, chúng ta cứ làm đủ nhân cách một con người và thực hành theo 10 điều tâm đạo của Đức Thầy thì mọi sự ân độ của ơn trên đến với chúng ta một cách bất ngờ, đầy thú vị, bao gồm sự huyền vi Vô Vi và chúng ta cứ hành pháp, niệm Phật thường xuyên thì mọi sự nguy biến nào cũng qua khỏi, đúng như câu: Chữ lục tự trị tâm bất viễn, thì lâm nguy có kẻ cứu mình, hoặc dữ sẽ hóa ra lành như Đức Tổ Sư đã dạy.

Tôi được biết người hành Bồ Tát Thừa (Hạnh Bồ Tát) ngoài việc làm 10 điều thiện, còn phải tu pháp lục độ (lục độ ba la mật) gồm 6 phương pháp tức là 6 độ:

1. Bố thí – độ khỏi tham lam bòn sẻn
2. Trì giới – độ khỏi hành động ác động, sai quấy
3. Nhẫn nhục – độ khỏi sân hận, giận dữ
4. Tinh tấn – độ khỏi lười biếng, trễ nãi
5. Thiền định – độ khỏi tán loạn tinh thần
6. Trí tuệ - độ khỏi si mê, ngu tối

Nếu so sánh lục độ Ba la mật với 10 điều tâm đạo của Đức Vĩ Kiên thì không khác, như vậy Đức Thầy đã dạy cho chúng ta thực hành hạnh Bồ Tát, và hiện nay các phòng thuốc nam từ thiện đang thực hành 3 công việc Tài thí, Vô úy thí và Pháp thí, điển hình như 2 phòng thuốc do Đức Thầy âm thầm hỗ trợ, lương y Thanh và tôi chỉ là người thực hành. Riêng tôi giúp người mở phòng từ thiện giúp bà con nghèo trị bệnh miễn phí suốt 7 năm qua không một ý nghĩ, lời nói nào để đặt vấn đề lợi lộc cho cá nhân, nhưng việc thí pháp vô lậu đã được ơn trên ân độ một cách huyền vi siêu diệu, giúp cho tôi hiểu được lẽ thật, phá được vô minh, đạt đến một hạnh phúc chân thật với mùi đạo vị trong Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Kính bái

Huỳnh Thị Phải
VN 15/04/2009

Vườn Thơ Bạn Đạo

VUN BỒI ĐẠO

Vun bồi Đạo để truy nguyên
Để mong thoát khỏi xích xiềng thân tâm
Mai sau tìm lại cội mầm
Mới tường chân lý diệu thâm Phật Trời.

TĐ. Phú Nhuận, 22-10-2008
Thiền Đăng.

QUY THỨC

Quy thức – ngày đêm dạy chủ đề
Mười ba trần tặc, phá người mê
Đừng quên niệm Phật quy thanh điền
Sai thờ Pháp Luân lạc nẻo về
Co lười kẻ rằng, sanh tịnh thủy
Giao lưu Nhâm Đốc, mạch tào Khê
Nói nhiều tổn khí, thần tiêu tán
Năng động hành thiền, tiến mọi bề.

TĐ. Phú Nhuận, 01-06-2009
Huệ Tâm (Thủ Đức)

BỐ THÍ

Ngôi nhà tiền bạc chẳng làm ra
Viết mấy vần thơ mục đích là
Khuyến khích đổi trao cùng tu tiến
Để mau thoát khỏi cảnh ta bà.

Tiền bạc giúp nhau là rất tốt
Song kéo dài thêm đời mấy đót
Bố thí chơn ngôn là giúp Đền
Giúp đời an lạc – khác gì Tiên !

Tân Phú, 14-07-2007

Thanh Dũng.

ÂN PHƯỚC THIÊN CHÚA

(Kính tặng Nữ tu Mai Trang, Úc Châu)

ÂN lành Thiên Chúa ban cho con
PHƯỚC báu con nguyên vẹn sắc son
CHA đã ân ban dưới cõi thế
CHO đời con trẻ đáng thanh trong
NỮ nhi dâng hiến đời cho Chúa
TU sửa thân tâm đáng vẹn toàn
MAI quyết một lòng noi ý Chúa
TRANG nghiêm phục vụ trọn đời con.

Phú Nhuận, 31-05-2009

Mai Văn Chắt.

TỰ TU TỰ TIẾN

Tự tu tự tiến, ý nói gì?
Lời thơ nhắc lại để khắc ghi
Đêm đêm hành pháp, ngày thả lỏng
Ngày đêm không ngủ, vẫn còn y !
Tự tu tự tiến, chuyển phiền não
Chuyển thành Lục Tự, dứt sân si
Trở người quân tử, tánh như thủy
Trợ lực đêm thiền, thẳng lối đi.

Củ Chi, 30-01-2009

Bá Tùng.

TẠ ÂN THIÊN CHÚA

(Viết tặng Lm. Trần Mạnh Hùng, Úc Châu)

Đời là bể khổ kiếp nhân sinh
Đọa lạc, thăng trầm với nhục vinh
Thể xác, tinh thần đều nếm khổ
Để người thức tỉnh rõ Hồn Linh.

Nhờ khổ nên tôi hiểu Chúa Trời
Giúp tôi thoát nạn giữa trùng khơi
Vượt bao mưa gió và giông bão
Tìm thấy niềm vui giữa cõi đời.

Nhớ mãi Ân Người đã chiếu ban
Giúp tôi tìm được nẻo vinh quang
Giúp tôi thoát khỏi đời đen bạc
Ân phước Người ban khó nghĩ bàn.

Tôi nguyện sẽ đem Chân Lý Người
Phổ truyền, đi khắp khắp nơi nơi
Để cho nhân loại cùng chung hưởng
Ân phước Trời Cha mãi sáng ngời.

Phú Nhuận, 01-06-2009

Mai Văn Chắt.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 09 năm 1970

Khai thông điển giới tâm thay đổi
Vũ trụ đồng luân điển hợp bởi
Trí giác thân hành sớm diệt dâm
Hào quang thông cảm tránh luân hồi

Thế tình điên đảo đã rồi
Mau lo tu luyện hoàn bồi căn cơ
Không không chánh pháp khởi nhờ
Tiến tu hùng dũng không giờ nào quên
Khai thông bản thể lập nền
Xuyên qua vực thẳm thuận trên tiến lần
Tu thời cố gắng chuyên cần
Sửa tâm sửa tánh tiến gần Phật Tiên
Thân người chẳng phải của riêng
Cùng chung hoạt điểm nối liền hư không
Chớ nên tạo thế lập công
Quên Trời quên Phật tự trông khổ đau
Chung vui luận tiến trước sau
Muôn người như một vẫn trao đổi tình
Chớ nên ca tụng đẹp xinh
Ngày kia tan rã cơ hình tiêu tan
Khổ đau đau khổ đầy tràn
Bảo ai gánh chịu cơ hàn cho ta
Thế gian khổ cảnh là quà
Gắng tu vượt khỏi mới là người hay
Phật không đếm xỉa đêm ngày
Lo tu lo tiến ngày nay lý tròn
Nay ta nối tiếp đường mòn
Tu cho phát huệ khỏi còn si mê.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền